

Reisverslag Muziekvereniging Eindhoven West in Mexico 2015

De blog is als basis genomen voor dit reisverslag.
Aangevuld met nog wat tekst en enkele foto's.

BLOG - De jubilerende Muziekvereniging Eindhoven West is op zondag 17 mei voor een 14-daagse reis naar Mexico vertrokken om daar op diverse plaatsen muziek te maken. De vereniging is daarvoor uitgenodigd door een Eindhovense zakenman en zijn Mexicaanse echtgenote. De reis vindt plaats ter gelegenheid van de viering van de verjaardag van de echtgenote. Joke Staarink en Lis van Leeuwen, leden van de muziekvereniging, verzorgden 2 weken lang een gastblog waarin ze hun belevenissen uit de doeken doen. En fotograaf Jack Wagemans maakte veel van de foto's.

Muziekvereniging Eindhoven West

Bourgondisch Brass Comfort

Zondag 17 mei Van de Eindhovense Markt naar Zócalo in Mexico.

De vereniging is uitgenodigd door een Eindhovense zakenman en zijn Mexicaanse echtgenote. De reis vindt plaats ter gelegenheid van de viering van de verjaardag van de echtgenote. De Eindhovense zakenman draagt muziek een warm hart toe. Regelmatig reist hij met zijn Mexicaanse echtgenote naar haar geboorteland om daar hun familie te bezoeken. Ook geven zij daar steun aan diverse projecten, zoals weeshuizen.

Naast de eigen familie en kennissen, gaan twee muziekgroepen (Het Bourgondisch Bras(s) Comfort en Muziekvereniging Eindhoven West) mee en een dansgroep. Het repertoire omvat een variatie aan Europese nummers en enkele speciale arrangementen geschreven door onze dirigent Reinhard Wind. En natuurlijk enkele Mexicaanse nummers.

Het Bourgondisch Bras(s) Comfort gaat naast de optredens ook een muziekworkshop verzorgen in een weeshuis in Tuxtla, waarbij tevens extra giften voor het weeshuis overgedragen worden. Behalve musiceren is er natuurlijk ook veel gelegenheid om het prachtige land met zijn schitterende historische locaties te bekijken en te genieten.

Mexicaanse vlag

Kruiers

Met de bus naar het hotel

Maandag 18 mei En opeens ben je in Mexico

Het leek zo lang te duren, 2 jaar geleden startten de voorbereidingen. En opeens ben je in Mexico. We moesten wel even acclimatiseren. Niet alleen de jetlag, maar vooral ook het hoogteverschil. Mexico ligt op ruim 2200 m hoogte.

De eerste kennismaking in een drukke stad met een 24uurs economie komt even binnen. Tijdens een rondwandeling zie je een mengeling van oud en nieuw. De aardbeving van 1985 heeft flink huisgehouden. In Mexico staat of hangt niets recht. Waarop de rechtgeaarde Mexicaan zegt: "Als iets recht staat is het niet oké." Wat vooral opvalt zijn de levendigheid en kleuren. En overal is handel. Het grote centrale plein, het Zócalo, is daar een voorbeeld van.

Postkantoor

Taartenwinkel

Zócalo

Dinsdag 19 mei

Bezoek aan de Basílica de Santa María de Guadalupe

De Basiliek van Guadalupe zijn eigenlijk twee basilieken. De kerken zijn gebouwd op de heuvel Tepeyac, waar Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe in 1531 aan Juan Diego zou zijn verschenen. De beeltenis van de maagd van Guadalupe bevindt zich hier.

De bouw van de oudste van de twee kerken is begonnen in 1531. Hij was pas voltooid in 1709. Deze kerk kenmerkt zich door een Dorisch interieur met standbeelden van Juan Diego en Juan de Zumárraga, de eerste bisschop van Mexico. Paus Pius X kende deze kerk in 1904 de status van basiliek toe. In 1921 werd een bomaanslag gepleegd op deze kerk. De beeltenis van de O.L.V. van Guadalupe werd hierdoor nauwelijks beschadigd.

Aangezien Mexico-Stad op een voormalig meer is gebouwd vinden er vaak verzakkingen plaats. De basiliek raakte hierdoor zwaar beschadigd. Tussen 1974 en 1976 werd er daarom een nieuwe basiliek naast gebouwd. De beeltenis werd hiernaartoe overgeplaatst. De nieuwe basiliek is gebouwd om een groot aantal bezoekers te verwerken, er kunnen maximaal 40.000 mensen tegelijk naar binnen. De basiliek is een belangrijk bedevaartsoord. Het wordt door miljoenen mensen per jaar bezocht, en is daarmee op Rome na het meeste bezochte christelijke bedevaartsoord. Voornamelijk op 12 december, de feestdag van de Maria van Guadalupe, is er erg druk.

Basiliek O.L.V. van Guadalupe

Juan Diego

Basiliek O.L.V. van Guadalupe 1976

Teotihuacán, de piramides van de zon en de maan.

Na een busrit van ongeveer 50 km komen we aan bij de archeologische vindplaats Teotihuacán. In het verleden was het deze stad het centrum van het Mexicaanse rijk en één van de grootste steden van de wereld.

Bij binnenkomst de onvermijdelijke toeristische verkoop van kaarten, veelkleurige snuisterijen én hoeden en petten. Een hoofddekseel is hier geen overbodige luxe en de verkopers van de hoedjes hebben goede zaken gedaan.

We lopen de Calzada de los Muertos (de weg van de doden, ruim 2 km lang) op. En we zien meteen de reusachtige tempel van de Zon. Naar het noorden zie je die iets kleiner tempel van de Maan.

Teotihuacán moet ooit nog indrukwekkender zijn geweest dan zij nu al is. De twee belangrijkste tempels staan nog altijd fier overeind, evenals enkele kleinere, maar hun aantal moet in de vijfde eeuw na Christus een stuk groter zijn geweest.

Je ziet nog overal fundamenten van piramides, paleizen en tempels die de tand des tijds niet hebben doorstaan.

De Piramide del Sol, was het eerste gebouw dat verrees. Waarschijnlijk rond het jaar 100, op de plek waar al sinds jaar en dag de zon werd aanbeden.

De rest van de stad dateert uit de periode tussen 250 en 600 na Christus, toen Teotihuacán uitgroeide tot een metropool met 100.000 inwoners.

Vanaf de zevende eeuw ging het echter bergaf. De precieze reden voor het verval is niet duidelijk. Frederico loodst ons, enthousiast met zijn verhalen, door de geschiedenis en we doorkruisen deze archeologische plaats. Een rustpauze met een heerlijke lunch en een verkwikkend drankje laat iedereen zich goed smaken.

Na de lunch wordt er pulque geproefd, gemaakt van een bepaalde variëteit Agave (maguey genaamd). Het recept is al 2000 jaar oud en van Azteekse herkomst.

We worden nog getraakteerd op een geweldige act van stand up comedian Tsjakka met uitleg over alles wat de Agaveplant te bieden heeft, zoals: naald en draad, papier om op te schrijven, pulque vezels.

Na het aangenaam verpozen gaan we verder met kijken, luisteren en klimmen van de piramides.

Piramide van Zon

Calzada de los muertos

Uitleg over de Agave

Deze week is op het Zócalo een groots evenement. De Feria de las Culturas Amigas 2015. Bevriende ambassades presenteren daar hun land, cultuur en heerlijkheden. De Nederlandse stroopwafel vindt gretig aftrek. In dit kader zijn zowel MEW als BBC uitgenodigd om op het Zócalo een concert te geven. Voor alle zekerheid hebben we dinsdagavond een generale repetitie gehouden. Op 2200 m plus 10 etages. Het is een kwestie van blijven ademhalen.

En dat na een hele dag in Teotihuacán de piramides beklimmen, viel dat niet mee.

Voorzichtig als we zijn hebben we een kaarsje opgestoken tijdens ons bezoek aan de basiliek van onze lieve vrouw van Guadalupe. Het grootste bedevaartoord ter wereld. (15 miljoen bezoekers per jaar)

Woensdag 20 mei

Bustour en een bezoek aan het Antropologisch museum

Voor de leden van MEW stond vandaag een bustour en het Antropologisch museum op het programma. Mexico-City is groot en soms is een bustour aan te bevelen en een bustour geeft je ook enig inzicht over hoe een stad is opgebouwd. En met een goede gids aan boord die ter zake kundig is en met de nodige humor kan vertellen, wordt het een interessante rit. Het verkeer is druk en de straten zijn vol. Iedere dag zijn er miljoenen Mexicanen op weg naar en van hun werk. De variatie aan merken auto's is enorm en volgens onze gids heeft een oude auto altijd voorrang op een nieuwe auto, want deze is niet verzekerd. Mocht je een botsing veroorzaken dan is de papieren rompslomp zo groot en de kans dat het wat oplevert zo klein dat de meeste dit uit hun hoofd laten. Op de weg geldt het devies ben tolerant en flexibel.

Het kloppend hart van Mexico-City is het Zócalo. Als je alles wilt bekijken rondom het plein dan heb je een dag nodig. De ruïnes van de Azteken paleizen en tempels, het Templo Mayor museum, de in Spaanse stijl opgetrokken Kathedraal. Het Nationaal Paleis, met de prachtige muurschilderingen van Diego Rivera. Voordat Diego Rivera zijn opdracht heeft kunnen voltooien overleed hij.

Het gemeentehuis en enkele privégebouwen zijn alleen aan de buitenkant te bekijken. Het Zócalo is bij uitstek een plein voor evenementen en demonstraties. Ook vandaag verwacht men een demonstratie en is er veel politie op de been.

De Murales van Diego Rivera in het Gemeentehuis

De middag staat in het teken van de Antropologie. We bezoeken het wereldberoemde Nationaal Antropologisch museum in Chapultepecpark, geopend in 1964. Rondom een patio, in 23 zalen, zijn de vele archeologische schatten die bij bouwwerkzaamheden uit de grond kwamen, tentoongesteld. Met veel zorg is de uitgebreide collectie, waaronder de Azteekse zonnesteen, Olmeekse koppen, sier- en gebruiksvoorwerpen opgesteld. Op de binnenplaats staat 'de paraplu', een enorm dak van 82 bij 84m dat steunt op een enkele pilaar. Een constante cirkelvormige regenbui geeft het respect aan voor het water, de bron van alle leven.

De Regenbui

Azteekse kalender

Los Voladores

Spelen voor kinderen met een verstandelijke beperking in een weeshuis.

Het goede doel!

Soms moet je er iets voor over hebben. De wekker loopt om vier uur in de morgen af. We gaan met BBC met een vroege ochtendvlucht richting Tuxtla, zo'n 1000 km naar het zuiden. De organisator van de reis heeft een familieband met een weeshuis voor kinderen met een verstandelijke beperking. Een aantal sponsors heeft de aanleg van een nieuwe speelplaats mogelijk gemaakt. En vandaag wordt de speelplaats geopend. Dit moet een feestelijke dag worden en dat is aan BBC wel toevertrouwd.

We worden hartelijk ontvangen. Natuurlijk wordt er eerst wat muziek gemaakt. Daarna kunnen de kinderen echt niet langer meer wachten. We gaan met z'n allen naar de speelplaats waar het lint wordt doorgeknipt door een Mexicaans meisje en de Nederlandse

Loïs. Nog een paar toespraakjes en eindelijk kan er gespeeld worden. Ze zijn de koning te rijk. De basisschool van Loïs heeft wat speelgoed ingezameld en dat mag zij overhandigen aan de directrice van het huis.

We eten gezamenlijk een hapje en spelen nog een paar nummertjes waarbij de kleine Mexicaantjes slagwerkinstrumentjes krijgen en ze mee muziek mogen maken. Dan is het weer tijd om te vertrekken. We laten allemaal blije gezichtjes achter.

Er is nog tijd voor een boottochtje door de Cañón del Sumidero. Een prachtig natuurgebied waar we roofvogels zagen, pelikanen, apen, krokodillen en nog veel meer.

Een indrukwekkende tocht.

Tuxtla

Eindelijk spelen

Meedoen met de muziek

Donderdag 21 mei

Twee uur durend optreden op het Zócalo.

De aankondiging van de organisatie.

EMBAJADA	PROGRAMACIÓN	ELENCO/ACTIVIDAD	DISCIPLINA Y GÉNERO
Países Bajos	Foro Principal Jueves 21 (15 a 16:45hrs)	Bourgondisch Brass Comfort BBC y Muziekvereniging Eindhoven West MEW	Música

Voor MEW en BBC een geweldig ervaring. Een twee uur durend optreden op het Zócalo. Afwisselend hebben MEW en BBC het optreden verzorgd. Beide groepen zijn goed voor de dag gekomen en vooral de Mexicaanse nummers die in het repertoire zaten vielen in goede aarde. Het publiek zong mee en vroeg aan het eind om een toegift, maar vanwege een strakke planning was dit niet mogelijk.

MEW op het Zócalo

Aandachtig publiek

De kathedraal

Vrijdag 22 mei. Een vrije dag.

Zaterdag 23 mei

Met 140 personen in 3 bussen naar Xochimilco.

Xochimilco betekent de "plaats van de bloemenvelden". In dit gebied met zijn kanalen en kanaaltjes zie je nog waar en hoe de Azteken woonden en hun groenten en bloemen kweekten op de chinampas, de drijvende tuinen.

Het is een geliefde plek voor de Mexicanen zelf en de toeristen. Een vaartochtje met vrienden of om je verjaardag te vieren of zelfs je bruiloft. Een ingehuurd Mariachibandje verzorgt de muziek tijdens de vaartocht. Versnaperingen neemt men mee en de parlevinkers komen langs om iets lekkers te verkopen. De kleurrijke bootjes worden voortgeduwd met een stok, de stok wordt iedere paar meter in de grond gezet en zo wordt het bootje voortgeduwd. Een flinke workout voor de jongens.

Wij nemen een minder drukke en minder commerciële route. Tijdens de vaartocht speelt BBC gezellige muziek en genieten we van de natuur. Eenmaal aangekomen op een eilandje krijgen we een heerlijke maaltijd. Tussen het hoofdgerecht en het dessert worden we getrakteerd op een, met humor gebrachte, uitvoering van een Marachiband.

Na de maaltijd geeft MEW een concert. Inmiddels loopt het tegen het eind van de middag en varen we terug.

In dit gebied wordt door de agrariërs uitsluitend ecologisch geteeld. Tegenwoordig is het grote gebied tot beschermd gebied verklaard en in 1987 heeft de UNESCO Xochimilco opgenomen in de Werelderfgoedlijst.

Kleurige bootjes liggen klaar

Mariachi

Optreden MEW

Zondag 24 mei

Concert in Antigou de San Ildefonso, Anfiteatro Simón Bolívar.

Het gebouw heeft een lange geschiedenis. Gebouwd tussen 1712 en 1740, en er wordt het Colegio de San Ildefonso in gehuisvest. Het Colegio, gesticht door de Jezuiten in 1588, is voor leerlingen van de diverse locaties van de jezuïetenorde. In 1767, toen de Jezuiten waren verdreven uit de Spaanse koninkrijken, werd het gebouw verlaten. Later, tijdens de regering van Benito Juárez, werd er de National Preparatory School, en gebruikt tot 1978. Het gebouw ligt er jaren leeg en verlaten bij en werd volledig gerestaureerd in 1992 en binnen exploiteert momenteel het museum Antiguo Colegio de San Ildefonso. Tussen 1902 en 1910 word het Anfiteatro gebouwd. Deze rechthoekige ruimte is verdeeld in drie beuken, bekroond door een proscenium. Koepels, zuilen, bogen, deuren, ramen, kroonlijsten en leuninggen worden gewerkt in een neokoloniale stijl die perfect past bij het Antiguo Colegio de San Ildefonso. Dit culturele centrum herbergt de Schepping, de eerste muurschildering van de beroemde Mexicaanse schilder en muurschilder Diego Rivera. In 1922 begon Rivera met de muurschildering in het Anfiteatro, bijgestaan door Carlos Merida, Jean Charlot, Amado de la Cueva en Xavier Guerrero.

De Schepping is een muurschildering van 100 vierkante meter. De centrale figuur is een man die komt uit de boom van het leven. De vrouw zittend op de linkerzijde wordt omringd door cijfers die de kunsten: muziek, dans, zang en comedy verbeelden.

Tegenwoordig is het onderdeel van de UNAM, de universiteit van Mexico. En door artiesten uit binnen- en buitenland worden hier concerten en voordrachten gegeven.

Aankondiging op de site van Anfiteatro Simón Bolívar.

Evento: 'Concierto Internacional (Holanda) - Consorcio Brass Borgoña' 	
Conciertos Internacionales	Fecha: Domingo, Mayo 17, 2015 - 12:00
Concierto Internacional (Holanda) Consorcio Brass Borgoña Anfiteatro Simón Bolívar/12:00 horas Entrada libre (cupo limitado al aforo de la sala)	
Programa sujeto a cambios	

Evento: 'Concierto Internacional (Holanda) - Muziekvereniging Eindhoven West' 	
Conciertos Internacionales	Fecha: Domingo, Mayo 24, 2015 - 12:00
Concierto Internacional (Holanda) Muziekvereniging Eindhoven West Reinhard Wind, <i>director</i> Anfiteatro Simón Bolívar/12:00 horas Entrada libre (cupo limitado al aforo de la sala)	
Programa sujeto a cambios	

Wat een prachtige zaal om een concert te geven. Het hele gebouw straalt historie uit. De muurschilderingen van Diego Rivera omgeven ons tijdens het concert. In de ochtend eerst even inblazen en ervaren hoe de klank is in deze historische ruimte. In een goed gevulde zaal begint BBC met een gevarieerd en vlot repertoire. Het lied Volver Volver, prachtig vertolkt door Iris, wordt uit volle borst door de Mexicanen meegezongen en er wordt zelfs geroepen om het nog een keer te zingen. Na dit muzikale feestje is het MEW aan de beurt. Ons repertoire bestaat uit een muzikale reis door Europese landen. We sluiten af met Cielito Lindo en ook dit Mexicaanse lied wordt meegezongen en na een flink applaus spelen we het nummer op verzoek van het publiek nog een keer. Waarop een staande ovatie volgt en de muzikanten en de dirigent - getooid met een Mexicaanse sombrero - met een tevreden gevoel afscheid nemen.

Anfiteatro Simón Bolívar

Enthousiast publiek

Sombrero Reinhard

Zondagavond 24 mei Folkloristische dansavond.

Wat opvalt in Mexico is dat er zoveel aan kunst, theater en muziek te beleven valt. Zo'n 20 jaar geleden beleefden de Mexicanen ook een economische crisis. Er was veel armoede en de mensen klaagden dat de schoolvakanties te lang waren, dat was te duur. De vakanties werden ingekort en de extra uren werden ingevuld met sport en cultuur. (Daar kunnen we in Nederland nog wat van leren). En op basisscholen leert ieder kind een instrument bespelen. Hoe mooi is dat.

In het Teatro Las Bellas Artes verzorgde het Nationaal Danstheater een folkloristische dansavond. Wat bij binnenkomst meteen in het oog springt is het prachtige gebouw, gebouwd in Nouveaux Artes stijl met schilderingen van Diego Rivera. Een feestelijke binnenkomst. De zaal is mooi aangekleed en in de nok een stralende glas-in-lood koepel. De muziek wordt verzorgd door een Mariachi-orkest. We leven mee met de verschillende dansuitvoeringen in prachtige en kleurige kledij. Fijn om dat meegemaakt te hebben.

Las Bellas Artes

Folkloristische dans

Plafond in Las Bellas Artes

Maandag 25 mei Via Cholula naar Puebla.

Om 08.00 uur in de bus op weg naar Puebla. Vanuit het drukke centrum rijden we naar de rand van de stad om op de snelweg te komen. Gelijksoortige winkels zitten vlakbij elkaar, zo heb je de straat van de juweliers, de straat van de textiel, van de plastic en schoonmaakmiddelen, de straat van de fietsenmakers, de auto-onderdelen en ga zo maar door. Iedere dag is er in de ochtend file richting het centrum en aan het eind van dag ook, maar dan richting huis.

Het is een prestige om met de eigen auto naar het werk te gaan. De chef gaat niet in de metro met zijn ondergeschikte, de reistijd van ongeveer 2 uur neemt hij op de koop toe. Hij is vroeg weg. Leest de krant en luistert muziek. Als hij geluk heeft, heeft hij een eigen parkeerplaats. Zo niet dan zijn er genoeg plaatsen waar tegen een klein bedrag iemand een parkeerplaats voor je regelt. En zo heeft deze ook weer een baan.

Eenmaal buiten de stad is het bergachtig en groen. Dat is het voordeel van de regentijd, de natuur kleurt groen. In de droge tijd is alles dor, geel en stoffig. Maar volgens de gids maakt het niet uit in welke periode je komt, je bent altijd nat, is het niet van de regen dan is het van het zweet en ruiken doet het ook. De staat Puebla is een rijke staat. Dat zie je bv aan de watertanks op het dak, een teken van welvaart. Er is veel land- en tuinbouw en fruitteelt. Overwegend handwerk of de hulp van een os of een paardje. Tractoren worden weinig gebruikt. Daarnaast vinden velen werk in de diverse autofabrieken, bv de Volkswagenfabriek. Veel jongeren gaan naar Amerika om geld te verdienen, om een huis voor hun moeder of hun vrouw te laten bouwen. Deze huizen hebben vaak een schuin dak, dit hebben ze afgekeken van de Amerikanen.

Cholula ligt tegen Puebla aan en is bekend van de kerk van Santa Maria van Tonantzintla. De kerk is door de Indianen overdadig versierd met christelijke afbeeldingen en bloemmotieven. Ook het bladgoud ontbreekt niet. Helaas mogen we binnen geen foto's maken.

De belangrijkste attractie is de Santuario de los Remedios, deze kerk ligt boven op een heuvel, maar onder deze heuvel ligt een enorme piramide. Archeologen hebben tunnels gemaakt om te ontdekken hoe diep de piramide in de grond zit, maar nog steeds is dit een object voor onderzoek. Via de tunnels komen we bij het gedeelte wat aan de oppervlakte is gebracht en krijgen we een idee hoe enorm groot het hele complex geweest moet zijn.

Ondergronds

Opgraving Cholula

Santuario de los Remedios

Na een maaltijd vervolgen we onze weg naar het centrum van Puebla. Een koloniale sfeer in de straten en pleinen, vele kerken, zoals de Capilla Real met 49 koepels gelegen aan het centrale plein en rijk versierde koloniale gebouwen.

De kleurrijke toeristische markt niet te vergeten. Puebla is ook bekend om het blauwe Talavera aardewerk, geïntroduceerd door de koningin van Spanje in de 16de eeuw. Een dag is te kort om alles te zien. En de bus roept ons om terug te gaan naar Mexico City.

Onderweg de dagelijkse regenbui. En weer heeft onze fotograaf Jack Wagemans ervoor gezorgd dat we de blog kunnen voorzien van prachtige foto's.

Puebla

Sigaren maken

Markt

Dinsdag 26 mei Vulkaanwandeling.

Een nieuwe dag en een nieuwe bestemming, tenminste voor degenen die zich opgegeven hebben voor de vulkaanwandeling. De bus brengt ons uit de stad, richting de vulkanen Iztacihuatl, 5280 m hoog en Popocatepetl, 5482 m hoog. De twee hoogste bergen in Mexico. Het Nationaal park ligt in het grensgebied Mexico, Puebla en Morelos. In het bergmassief Sierra Nevada. Op een hoogte van 4500 m liggen gletsjers, ook deze zijn door de opwarming van de aarde de laatste jaren kleiner geworden. Het in de Sierra Nevada verzamelde water is van levensbelang voor de bewoners in de rondom liggende dorpen en steden. We worden ontvangen in een bezoekerscentrum en krijgen een korte uitleg over het park. Het centrum ligt bij de bergpas waar op 8 november 1519 Hernán Cortés met zijn leger

doorgetrokken is. Cortés nam deze pas omdat de Azteken de gemakkelijke route bezet hielden.

Het park, de groene longen van centraal Mexico, heeft een rijk planten- en dierenleven. Het gebied in stand houden en onderzoek doen zijn dagelijks werk. Vroeger graasden er koeien en tegenwoordig is de strijd tegen de vergrassing is een flinke klus. Door bomen bij te planten breidt men het areaal aan bos uit.

De wandeling van twee uur omhoog naar de boomgrens is een uitdaging. De ijle lucht en het stijgen vraagt conditie.

De regengoden van gisteren zijn ons gunstig gezind. Het pad is goed begaanbaar en de beide vulkanen zijn niet al te veel omhuld met wolken en de Popocatépetl stoot enkele malen een aswolk uit.

De Popocatépetl is niet meer toegankelijk voor bergbeklimmers, de Iztacíhuatl wel. Maar het is een verraderlijke berg, door plotselinge omslag van het weer is al menige bergbeklimmer verrast.

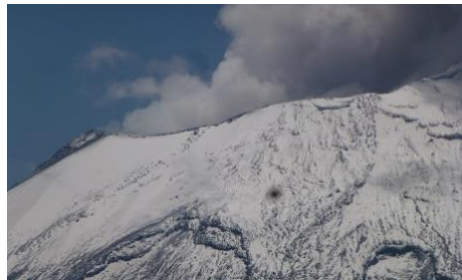
De afdaling gaat snel en de meegenomen lunchpakketten gaan er in als koek.

Op de terugweg doen we nog een dorpje aan met een gezellig centraal pleintje met kleurige kraampjes, een kerk en natuurlijk koffie of een pintje.

De rest van de groep heeft de dag zelf ingevuld met museumbezoek, winkelen en verkenning van het centrum.

Popocatépetl

Iztacíhuatl

Wandeling

Woensdag 27 mei Demonstranten en Frida Kahlo.

Binnenkort zijn er verkiezingen in Mexico en al vroeg komen busladingen demonstranten uit allerlei dorpen en steden aan. Het dagelijkse verkeer wordt hierdoor behoorlijk ontwricht. Maar Mexicanen hebben een assertieve rijstijl en drukken zich overal in, tussen en door ook onze chauffeur staat zijn mannetje en redelijk snel zijn we het centrum uit. De politie staat al weer rijen dik klaar om in te grijpen als het nodig is. De politie zijn ordebezoekers en als er wanorde is zijn ze niet verantwoordelijk. Maar als het uit de hand loopt, kun je toch wel een flinke klap krijgen. Velen van de demonstranten zijn beroepsdemonstranten voor een paar pesos en een lunch komen ze schreeuwen tegen wat je maar wilt.

Wij gaan met de bus naar Coyoacán, een verademing in vergelijking met het drukke centrum. De naam Coyoacán komt uit het Indiaans, de plaats van de coyotes. Een rijke Mexicaan, Miguel Angel de Quevedo gaf Coyoacán een groot stuk land cadeau om een park aan te leggen, Viveros genaamd. Een plek voor de bewoners om te ontspannen en te zorgen voor zuurstof in de lucht. Als de gemeente de grond wil gaan gebruiken voor andere doeleinden dan een park, valt de grond terug aan de familie. Een wandeling door het park naar het centrum is al de moeite waard.

Het sfeervolle plein, met een kerk, een markt met eettentjes, groenten en fruit en natuurlijk de in felle en vrolijke kleuren Mexicaanse kleden, rugzakken, sombrero's, kleding en gebruiksvoorwerpen. Alles om de toerist te verleiden tot aankoop.

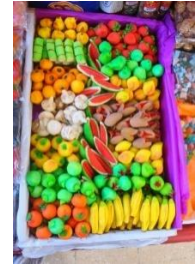
Handel, handel

Cactusblad schoonmaken

Klaar voor de maaltijd

Snoepgoed

Na een lichte lunch wandelen we naar het museum van Frida Kahlo. Het felblauwe geboortehuis, Casa Azul, valt op in de straat en eenmaal binnen krijg je een indruk van het leven en werk van Frida. In de schaduwrijke binnentuin een verzameling Colombiaanse kunst.

Gemakkelijk heeft Frida het niet gehad, op 6-jarige leeftijd polio en op 18-jarige leeftijd een ernstig ongeluk waarbij haar leven aan een zijden draadje heeft gehangen en ze haar, net begonnen studie medicijnen moet opgeven. De vele operaties dwingen haar tot bedrust en ze laat haar creatieve ideeën los op papier en schilderdoek. Haar moeder laat spiegels aanbrengen rond haar bed zodat zij zichzelf kan schilderen. Een rondwandeling in het huis geeft een indruk van haar gemoedstoestand en haar leven. Haar fysieke en psychisch lijden vertaalt ze in surrealistische kunst. Op school zag ze Diego Rivera voor het eerst tijdens zijn werk aan een muurschildering in de hal. Frida was toen al onder de indruk van Diego. In 1929 trouwde ze met veel oudere Diego Rivera, zelfs tweemaal. Frida en Diego waren beiden gecharmeerd door het Marxisme. Zij hebben o.a. Léon Trotski, na zijn verbanning uit de Sovjet Unie, in hun huis opgevangen.

Frida hield van kleur, in haar kleding, sieraden en schilderijen. Haar Spaans/Mexicaanse afkomst via moederszijde omarmde zij.

De keuken

Haar atelier

Colombiaanse kunst

Donderdag 28 mei Een vrije dag tot aan de feestavond.

Met de lokale bus naar Chapultepecpark, het indiaans voor sprinkhanenheuvel. Het is het grootste park in Mexico en een belangrijke zuurstof voorziening voor de stad. In de koloniale periode werd het paleis van Chapultepec gebouwd. Na de Mexicaanse onafhankelijkheid werd dit een militaire kazernes.

Tijdens de Amerikaans-Mexicaanse Oorlog vond hier de slag bij Chapultepec plaats. Tijdens deze slag kwamen veel jonge kadetten om het leven. Het monument Niños Héroes (Heldenkinderen) is ter herinnering opgericht.

De Niños Héroes waren zes jonge kadetten die in september 1847 omkwamen tijdens de verdediging van Chapultepec in de Slag bij Chapultepec tijdens de Amerikaans-Mexicaanse Oorlog tussen 1846 en 1848.

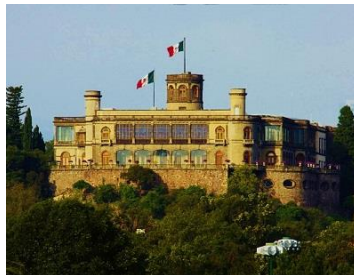
Hun officieren Nicolás Bravo en José Mariano Monterde hadden hen opdracht gegeven zich terug te trekken, maar ze besloten te blijven om Chapultepec tot de laatste snik te

verdedigen. Ze kwamen daarbij allemaal om. Volgens de legende wikkelden de laatste overlevende zich in de Mexicaanse vlag en sprong van het dak, om te voorkomen dat ze in handen zou vallen van Amerikaanse troepen. Na hun dood werden ze op een onbekende plek begraven. In 1947 werden hun lichamen herontdekt, en werden ze bijgezet in hun monument in Chapultepec.

Tijdens het Tweede Mexicaanse Keizerrijk woonden keizer Maximiliaan en keizerin Charlotte hier. Met steun van Napoleon III en een groep Mexicaanse conservatieven werd hij op 10 april 1864 uitgeroepen tot keizer van Mexico. De Mexicaanse liberalen onder president Benito Juárez weigerden echter hem te erkennen. De keizer en keizerin installeerden zich op de Chapultepec, een heuvel buiten Mexico-Stad waar de Azteekse keizers verbleven en later een militaire academie was gevestigd. Hij beval dat er een brede laan moest komen van het stadscentrum naar zijn paleis. Oorspronkelijk heette deze *Laan van de Keizer*, maar tegenwoordig *Paseo de la Reforma* (Laan van de Hervorming) - genoemd naar de liberale hervormingen van president Benito Juárez. Op 19 juni 1867 werd Maximiliaan samen met zijn generaals voor een vuurpeloton gedood. Het prachtige paleis met origineel meubilair en kunst is nu een museum.

Niños Héroes

Paleis in Chapultepec

De Blauwe kamer

Donderdag 28 Mei **En in de avond is er feest.**

Er is er een jarig, hoera, hoera, dat kun je wel zien dat is Martha! We zijn ervoor verkast naar Sheraton Inn, want daar was een grote feestzaal. En in Mexico pakken ze een feest groots aan. De zaal zag er prachtig uit en Martha ook. Er stond ook een heerlijk buffet klaar. Maar eerst was er muziek. BBC verwelkomde de gasten muzikaal. Martha verwelkomde iedereen in het Nederlands en het Spaans. Dan is het tijd om het buffet eer aan te doen. Heerlijk. MEW speelt een vrolijk marsje en dan de Second Waltz. De gasten laten zich graag uitnodigen om te dansen. Flottergeist en Cielito Lindo zorgen ervoor dat niemand meer op zijn stoel zit. Dan speelt en zingt een Mariachi-orkest de prachtige Mexicaanse liederen, met als klap op de vuurpijl nog een paar nummers van BBC met het onvolprezen Volver Volver gezongen door Iris.

Bij het afscheid nemen horen we nog de klanken van de Mariachi en dan is het de hoogste tijd om te gaan slapen. Morgen weer vroeg op.

Martha

Optreden BBC

Optreden MEW

Vrijdag 29 mei 'Altijd gezellig op een kerkhof in Mexico'

Met wat passen en meten gaan alle koffers in de bus en we verlaten via de snelste route Mexico City. We verhuizen naar de Hacienda Cocoyoc. We rijden door een prachtige beboste route via Cuarnavaca naar Taxco. Cuarnavaca is een historische stad en de hoofdstad van de Mexicaanse staat Morelos. En wordt ook de stad van de eeuwige lente genoemd. Het hele jaar is het rond de 27 graden. Cuarnavaca is al eeuwenlang een favoriete vakantiebestemming voor de, Azteekse vorsten, de Spaanse kolonisten en de hedendaagse inwoners van Mexico-stad. Veel beroemdheden, kunstenaars en rijkelui uit Mexico of elders hebben daar een vakantiewoning. Enkele bekende namen zijn: Hernán Cortés, keizer Maximiliaan, Johnny Weissmüller (Tarzan), de Sjah van Perzië, John Wayne en tegenwoordig ook veel gepensioneerd Amerikanen. Als de muren konden praten dan hadden de roddelbladen weer wat te schrijven.

We passeren de groene landbouwgronden waar rijst, suikerriet en bloemen, waaronder rozen, gekweekt worden. De tweede keus bloemen worden aan de straat verkocht. We zien een kerkhof in vrolijke kleuren en de gids reageert meteen met, het is altijd gezellig op een kerkhof in Mexico. Al heb je bij leven geen mooi groot huis gehad, eenmaal overleden krijg je een paleisje. Er staan ook heel veel bloemen, 80% van de gekweekte bloemen gaan naar de kerken en de kerkhoven. Als een echtgenoot met een bosje bloemen thuis komt, dan vraagt zijn vrouw zich af wat er aan de hand is. Bloemen geven met een verjaardag, bruiloft of een feest gebeurt mondjesmaat. Mexicanen vrezen de dood en daarom maken ze er een feestje van. Eénmaal per jaar komen de kerkhoven in Mexico tot leven. De dagen van de doden (Día de muertos) zijn absoluut geen reden om te treuren, maar eerder een volksfeest vol kleurenpracht en vrolijkheid. Het volksgeloof wil dat de zielen van de overledenen deze dagen terugkomen om hun familie te bezoeken. De familie komt samen bij het graf en neemt wat lekkers mee en draait de lievelingsmuziek van de overledene en drinkt een glaasje tequila, ook voor de overledene wordt een glaasje ingeschonken. In de winkels kan men doodshoofden uit chocolade en suikerglazuur kopen. Skeletten van papier maché of hout (catrinas genoemd) worden aangekleed met de lievelingskleden van de dierbare overledene.

Os en paard zijn onmisbaar

Kralenschedel

Catrinas

Onze bestemming is het zilverstadje Taxco. Wereldberoemd vanwege de zilverbijlen en de vele zilversmeden en natuurlijk de verkoop van zilveren sieraden en gebruiksvoorwerpen. Taxco gelegen tussen de bergen, oogt met zijn witte huizen met rode daken niet direct Mexicaans, maar eerder Portugees. De bus zet ons aan het begin van het stadje af en we gaan te voet via de smalle hobbelkeistraatjes verder. Een langzame klim brengt ons naar het centrale plein. De in Mexicaanse barok versierde kerk uit 1758 domineert het plein. De Fransman José de Borda, rijk geworden door de zilverbijlen, liet de kerk bouwen voor zijn zoon Manuel die de eerste pastoor werd. De vele winkeltjes en straatverkoop van allerlei kleurige artikelen, maakt het tot een dynamische plek. Met een echte volkswagenkevertaxi gaan we terug naar de bus en zetten we de reis voort naar onze eindbestemming, Hacienda Cocoyoc.

Taxco

Santa Prisca

Volkswagenkevertaxi

Zaterdag 30 mei

Hacienda Cocoyoc: landgoed met rijke historie.

Hacienda Cocoyoc, 25 hectare groot en een historisch monument. De geschiedenis van Cocoyoc gaat terug tot de 16de eeuw. Vóór de koloniale tijd was het gebied al in trek bij de Indianen. De vruchtbare valleien leverden vlees, vis en vele soorten groenten en fruit. Hernán Cortés voelde zich hier thuis en zag snel de potentie van deze streek. Hij stichtte Cuernavaca en koning Karel I van Spanje gaf hem zeggenschap over het gebied en benoemde hem tot Markies van de Vallei van Oaxaca. Cortés introduceerde de teelt van suikerriet waar de grond uitstekend geschikt voor was. Hierna kwamen er ook de molens om de stengels te verwerken. En hier start het ontstaan van Hacienda Cocoyoc met dank aan San José de Cocoyoc.

Het landgoed was in het begin van de 17de eeuw een van de grootste leveranciers van suiker. Door overproductie verdwijnen diverse suikerverwerkende bedrijven en blijven er nog een twaalftal over waaronder Cocoyoc. In 1785 wisselt het landgoed van eigenaar en na zijn overlijden erven de drie dochters het landgoed, maar zijn niet in staat om het succesvolle bedrijf voort te zetten en moeten het met schulden belaste landgoed verkopen. De volgende jaren wisselt Cocoyoc regelmatig van eigenaar. Tijdens de revolutie in 1910 verklaarde Emiliano Zapata de oorlog aan alle suikerrietplantages en toen de oorlog na 11 jaar eindigde, werd het landgoed verdeeld onder de boeren en de overgebleven 68 are werd in 1957 opgekocht door Sr. Paulino Rivera Torres die nu zijn droom kon uitvoeren en de Hacienda 'Paradijs van Amerika' kon realiseren.

Op z'n tijd afkoelen

Aquaduct

Natuur laat zich niet dwingen

Tegenwoordig hoort Hotel Hacienda Cocoyoc tot een van de mooiste spahotels in Mexico. Het hotel en de kamers liggen in een groene omgeving. Lekker luieren bij het zwembad, lezen in de schaduw onder een boom of met paard en koets over het terrein. Voor de liefhebbers is er een golfterrein. Menige bruiloft wordt hier ingezegend in de kapel en gevierd in een van de historische ruimten. Ook communiefeesten viert men hier met de hele familie. In de avond geven BBC en MEW nog een concert in de theaterzaal. Dit optreden is een geweldig afscheidsfeestje en de muziek wordt zeer gewaardeerd.

Zondag 31 mei

Mix van Mexicaanse, Amerikaanse en Italiaanse liederen.

De dag staat in het teken van lekker uitslapen, wat rond kuieren, zwemmen en voor de liefhebbers een rondleiding over het terrein. Voor de helft van de groep was het tijd om de koffer in te pakken en om 15.00 uur heeft de andere helft ze uitgezwaaid. De avond wordt gezellig afgesloten met een drankje en een mix van Mexicaanse, Amerikaanse en Italiaanse liederen van Simón, de zwager van Martha.

De redactie heeft met veel plezier aan de blog werkt en we hopen dat iedereen genoten heeft van ons reisverslag.

Adíos amigos, Joke, Lis en Jack

Redactievergadering

De laatste actie van de redactie

Met oranje accent!